

Maailman pettäjä seurakunta

Jeesus Kristus, Hänen Poikansa, ja on antanut meille kaiken auliisti Kristuksessa. Me olemme kiitollisia Sinulle Herra, näistä etuoikeuksista, jotka meille on suotu tämän ylivertaisen uhrin kautta, jonka Jeesus antoi puolestamme Golgatalla, niin että se sovitti meidät takaisin Sinun yhteyteesi ja suosioosi, että meillä olisi tämä lohdutus, kun me tiedämme, että on kirjoitettu, ”Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani pysyvät teissä, te voitte anoa, mitä haluatte, ja se teille tapahtuu.” Nyt me olemme kiitollisia tästä ja rukoilemme, että Sinä annat meille uskon, uskoaksemme sen kaikella, mitä meissä on.

² Laittakaamme nyt syrjään, Herra, kaikki päivän uurastus, kaikki tämän elämän huolet, aina talonmiehestä pastoriin, että meidän mielissämme ei nyt olisi mitään muuta, kuin että odottaisimme, kuunnellen kunnioittavasti Pyhän Hengen puhuvan meille, jotta me saisimme aikaan jotain hyvää, tunteaksemme Sinua enemmän, yhteen kokoontumisemme kautta. Sillä Herra, todella, siksi me tulemme tänne tänä kuamana päivänä. Puhu meille elävän Sanasi kautta, ja anna tuon elävän Sanan asua meissä ja pysyä meissä, että me voisimme olla muovattuja ja muokattuja, ei maailman mukaan, vaan olla muutettuja henkemme uudistuksen kautta, Jumalan Pojan kaltaisiksi. Oi, meidän sydämemme vapisevat, kun me ajattelemme, ja ilo täyttää sielumme, tietäessämme, että meitä voidaan kutsua Jumalan pojiksi ja tyttäriksi. Me seisomme aivan Hänen toisen tulemuksensa äärellä, ja kaikki kansat ja valtakunnat vapisevat jalkojemme alla, kaikki maailman asiat ovat katoamassa, mutta me tiedämme, että eräänä päivänä Hän tulee ja vie meidät valtakuntaan, jolla ei ole loppua tai joka ei koskaan järky. Ja ajatella, että me olemme nyt tuon valtakunnan kansalaisia! Oi Jumala, ympärileikkaa meidän sydämemme ja korvamme tänä päivänä Pyhän Hengen kautta, Sanan vedellä pesemisen kautta. Sillä me pyydämme sitä Hänen nimessään ja Hänen kunniakseen. Aamen.

³ Haluan lähestyä tätä aihetta tänä aamuna. Sillä minä aion puhua jostakin vähän erilaisesta, jos täällä olisi parantamiskokous, mutta me ilmoitimme, että rukouskortit jaettaisiin kahdeksalta tai kahdeksan kolmekymmentä tai kello yhdeksältä. Ja minä vain. . . Billy tuli talolle muutama minuutti sitten ja sanoi, että täällä oli tuskin ketään, niinpä hän ei jakanut rukouskortteja. Niinpä me. . . minä ajattelin ottaa tämän tekstin seurakunnan ojennukseksi. Ja minä haluan puhua aiheesta: *Maailman pettäjä seurakunta*. Haluan lukea nyt jotakin Tuomarien kirjasta, 16:sta luvusta, alkaen 10. jakeesta.

Ja Delila sanoi Simsonille: ”Katso, sinä olet pettänyt minut ja valehdellut minulle: Ilmaise nyt minulle, minä pyydän sinua, miten sinut voidaan sitoa.”

Niin hän sanoi hänelle: ”Jos sinä sidot minut uusilla köysillä, joilla ei koskaan ole tehty työtä, niin minä tulen heikoksi ja olen niin kuin muutkin ihmiset”.

Niin Delila otti uudet köydet ja satoi hänet niillä ja sanoi hänelle: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson.” Ja sisähuoneessa oli väijyjä. Ja hän katkaisi ne käsivarsistaan niin kuin langat.

Ja Delila sanoi Simsonille: ”Sinä olet tähän asti minua pettänyt ja valehdellut minulle: ilmaise minulle, miten sinut voidaan sitoa”. Ja hän vastasi hänelle: ”Jos kudot . . . minun pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin”.

Ja hän löi ne lujaan iskulastalla ja sanoi hänelle: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson.” Ja hän heräsi unestansa ja repäisi irti iskulastan ja loimet.

Ja nainen sanoi hänelle: ”Kuinka sinä saatat sanoa: ’Minä rakastan sinua’, vaikka sydämesi ei ole minun kanssani? kolme kertaa olet pettänyt minut ja olet . . . minulle ilmaissut, missä sinun suuri voimasi on; etkä ole minulle ilmaissut, missä sinun suuri voimasi on.

Ja tapahtui, kun hän joka päivä oli ahdistanut häntä sanoillaan, ja vaivannut häntä, niin hän kiusaantui kuollakseen;

ja hän paljasti hänelle koko sydämensä ja sanoi hänelle: ”Ei ole partaveitsi minun päästäni koskettanut; sillä minä olen ollut Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti: jos minun hiukseni ajetaan, niin voimani poistuu minusta, ja minä tulen heikoksi ja olen niin kuin kaikki muutkin ihmiset”.

Ja kun Delila huomasi, että hän oli paljastanut hänelle koko sydämensä, niin hän lähetti ja kutsui . . . filistealaisten ruhtinaat sanoen: ”Nyt tulkaa, sillä hän on paljastanut minulle koko sydämensä”. Ja filistealaisten ruhtinaat tulivat hänen luoksensa ja etsivät rahaa, tai toivat rahat hänen käsiinsä.

Ja hän nukutti hänet polvilleen ja kutsui miehen, ja hän leikkasi hänen päänsä seitsemän palmikkoa; ja . . . hän alkoi saada hänet masennetuksi, ja hänen voimansa poistui hänestä.

Ja Delila sanoi: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson.” Ja hän heräsi unestaan sanoi: ”Kyllä minä selviydyn niin kuin aina ennenkin ja pudistan itseni

vapaaksi”. Eikä hän tiennyt, että HERRA oli poistunut hänestä.

4 Nyt minä haluan lukea tekstin tätä aihetta varten, se löytyy Ilmestyskirjan 2. luvusta, alkaen 21. ja 23. jakeesta.

Ja minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon hänen haureudestaan, mutta hän ei tehnyt parannusta.

Katso, minä syökseen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syökseen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta teoistaan.

Ja hänen lapsensa minä tapan kuolemalla; ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämet: ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan.

Lisätköön Herra siunauksensa Sanansa lukemiseen.

5 Simson, paljolti niin kuin seurakunta, aloitti oikein. Hän lähti oikeaan suuntaan. Hän aloitti, ja häntä kutsuttiin voimakkaaksi, urheaksi mieheksi. Hän aloitti palvellen Herraa, pitäen Hänen Sanansa ja täyttäen Hänen käskynsä. Ja se oli jossakin määrin samaa kuin seurakunnalla. Se aloitti, niin kuin me sanoisimme maailmallisella ilmauksella, aloitti oikealla jalalla. Alkoi pitää Herran käskyt. Ja niin kauan kuin Simson seurasi Herraa, Herra käytti Simsonia.

6 Sillä Jumala voi pitää palveluksessaan ja käyttää ketä tahansa, joka seuraa Häntä, sillä se on Jumalan asia. Mutta kun me käännyimme sivuun, pois Jumalan asioista, silloin Jumala ei enää voi käyttää meitä. Kun me vaellamme vakaasti Jumalan käskyjen mukaan, kun me pysymme Raamatun sivuilla ja palvomme kirjoitetun Sanan mukaan, palvomme Häntä Hengessä ja Sanan totuudessa, silloin Jumala voi käyttää ketä tahansa yksilöä. Mutta kun me otamme jonkun idean kääntyäksemme syrjään johonkin muuhun, silloin Jumala ei voi käyttää tuota henkilöä yhtään kauemmin.

7 Niinpä Simson kuvaa silmiinpistävästi tämän päivän seurakuntaa. Kun seurakunta aloitti, Jumala saattoi käyttää seurakuntaa, sillä seurakunta vaelsi ahkerasti Herran käskyjen mukaan, piti kaikki Hänen päätöksensä ja säädöksensä ja täytti kaikki Hänen käskynsä. Ja Jumala oli seurakunnan kanssa. Mutta näyttää siltä, että seurakunnan keskellä on sellainen heikkenemisen paikka.

8 Muistakaa, me emme ole piknikillä, vaan me olemme taistelukentällä. Monet ihmiset vain ajattelevat, että kun he tulevat kristityiksi, että se on kaikki, mitä heidän täytyy tehdä, että se ratkaisee sen ikiajoiksi, koska he ovat kristittyjä ja kaikki tulee helpoksi. Älkää koskaan saako sellaista päähänne.

Sillä minusta tuli kristitty taistellakseni, taistellakseni hyvän uskon kilvoituksen. Minusta tuli kristitty mennäkseni taistelurintamalle. Me olemme kristittyjä sotilaita, ja meidän täytyy tulla harjaantuneiksi ja kasvatetuiksi ja tuntea kaikki vihollisen taktiikat, tietääksemme, kuinka linnoitautua, tietääksemme, kuinka taistella taistelu. Ja me voimme tehdä sen vain niin, kuin Pyhä Henki paljastaa sen meille. Me emme voi ottaa sitä, mitä joku muu kansakunta kertoo meille, kun me menemme sotaan, joitain heidän ajatuksiaan. Vaan meidän täytyy ottaa omat ajatuksemme sillä tavalla kuin Pyhä Henki johtaa meitä, ja mitä ajatuksia Hän antaa meille, koska Hän on kristittyjen armeijan Ylipäällikkö.

⁹ Simson toimi hyvin, hän oli suuri mies, kunnes hän alkoi, alkoi (niin kuin me kutsuisimme sitä) leikitellä asioilla, kunnes hän alkoi mennä pois omalta alueeltaan. Ja seurakunta vaelsi hyvin ja oli kunnossa, kunnes he alkoivat mennä pois omalta alueeltaan. Simson alkoi flirttailla. Eikä hän flirttaillut israelilaisten tyttöjen kanssa, vaan hän alkoi flirttailla filistealaisten tyttöjen kanssa.

¹⁰ Ja tämä on suurin piirtein samanlaista, mitä seurakunta teki. Se ei koskaan alkanut osoittaa rakkautta omiaan kohtaan, se lähti jumalattomien perään ja alkoi flirttailla jumalattomien kanssa. Siinä me teimme suuren, ja yhden suurimmista virheistämme, kun seurakunta alkoi tehdä asioita, jotka eivät olleet oikein. Se alkoi pitäytyä niin kuin Simson, huonossa seurassa.

¹¹ Simson, niin kauan kuin hän oli Herran kansan seurassa, hän pärjäsi hyvin. Mutta kun hän alkoi flirttailla huonon seuran kanssa, silloin hän joutui vaikeuksiin.

¹² Ja samoin on seurakunnan suhteen. Kun seurakunta seurasi kunnioittavasti ja päivittäin Pyhän Hengen johdatusta, Jumala siunasi heitä, ja ihmeet ja merkit seurasivat seurakuntaa. Mutta kun se alkoi olla huonossa seurassa; maailman kanssa! Yksi pahimmista asioista, mitä se teki ja yksi ensimmäisistä asioista, mitä se teki, se alkoi organisoitua, rikkoen keskinäisen yhteyden toisten uskovien kanssa, koska he havaitsivat, että kansakunnat olivat organisoituneita. Mutta tämä suuri evankeliumi ei ole omistettu yhdelle kansakunnalle tai kansalle. Se on omistettu ”sille, joka tahtoo, hän tulkoon,” kaikille kansakunnille, kansanheimoille, kielille ja ihmisille. Jumalan tarkoituksena ei koskaan ollut, että me vetäisimme raja-aitoja.

¹³ Mutta ihmiset halusivat olla samanlaisia, he vertaavat tai kopioivat, tekevät niin kuin maailma tekee, sanovat niitä asioita, joita hekin sanovat, menestyvät samalla tavalla kuin he menestyivät. Me emme koskaan voi olla menestyneitä tekemällä mitään, mitä maailma tekee. Me voimme olla menestyneitä vain, kun me seuraamme Jumalan säädöksiä

ja Hänen tapaansa tehdä asioita. Me emme koskaan voi olla sitä pitämällä maailmaa esikuvanamme. Jos tupakkayhtiö on saavuttanut suuren menestyksensä television avulla, ja olut ja viskiporukat ovat saavuttaneet suuren menestyksensä television myötävaikutuksella, se ei ole merkki siitä, että seurakunnan täytyy saavuttaa menestyksensä television avulla. Seurakunnan menestys on evankeliumin saarnaamisessa Jumalan voimassa, ja Hengen osoittamisessa. Me emme voi sanoa, että koska televisio vaikutti *sitä-ja-sitä* tupakkayhtiölle ja toisille yhtiöille! Meillä ei ole yhtään Kirjoitusta siitä, että meidän pitäisi koettaa pärjätä niille ihmisille. Ja niin kauan kuin me teemme niin, me saatamme vetää suuria ihmisjoukkoja, mutta se ei ole sitä, mitä Jumala asetti meidät tekemään. Me ajattelemme, että sen tähden että me olemme värikkäitä, lennämme korkealla, suuria organisaatioita, saaden suuria värikkäitä asioita tapahtumaan, että se on menestystä. Me epäonnistumme päivittäin, hengellisesti puhuen! Jos me seisoisimme kymmenmiljoonaisena joukkona tänä aamuna, eikä Pyhä Henki olisi meidän kanssamme, me pärjäisimme hyvin kymmenpäisenä joukkona Pyhän Hengen ollessa kanssamme. Me emme ole verrattavissa maailmaan.

¹⁴ Ja yksi ensimmäisistä asioista oli, että seurakunta alkoi organisoitua. Ensimmäinen organisaatio oli katolinen kirkko ja sitten tuli luterilainen kirkko. Kun he organisoivat katolisen kirkon tehdäkseen siitä organisaation, eräänä päivänä siellä oli huuto: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson,” ja Simson katkaisi katolisen kirkon kahleet, ja Martti Luther tuli esiin, organisaatioineen.

¹⁵ Sitten he sitoivat seurakunnan toisella köydellä, niin kuin Delila teki. Ja he alkoivat... sen sijaan, että heillä olisi ollut Jumalan kutsumia miehiä, miehiä, jotka olivat Pyhän Hengen kutsumia; ehkä he eivät tunteneet aakkosiaan, mutta he tunsivat Kristuksen. Sitten seurakunnasta tuli tyylikäs, ja se muuttui poliittisten puhujien mukaiseksi. Ja heidän täytyi antaa saarnaajilleen ”tohtorin arvo,” jokaisen piti olla jumaluusopin tohtori. Se oli toinen köysi sitomaan seurakuntaa. Miehet menevät ja opiskelevat, jokainen seminaari koettaa tuottaa paremman oppineen, niin että heidän seurakuntansa voivat kerskata, ”Meidän pastorimme on jumaluusopin tohtori.” Ja mitä he tekivät? Yksi koettaa saada enemmän tietoa kuin toinen. No, se ei merkitse mitään Jumalan silmissä.

¹⁶ Eikä kenenkään miehen tarvitse koettaa ottaa maailmallista tietoaan ja ikinä koettaa miellyttää sillä Jumalaa. Se on kauhistus Jumalan silmissä! Te ette voi koskaan miellyttää Jumalaa maailmallisella kunnianhimolla ja tiedolla, koska ”se on vihollisuutta Jumalaa kohtaan,” sanoo Raamattu. Hän ei voi tehdä sitä.

¹⁷ Ja jokainen koettaa omistaa kaiken tiedon. He tietävät vain, mitä tehdä, ja sanat jotka sanoa, ja siitä tulee vain

poliittinen puhe voimallisesti julkituodun Pyhän Hengen Sanoman sijasta, joka uppoaa ihmisten sydämeen ja paljastaa hänen syntinsä. He ovat koulutettuja poliittisiin puheisiin, emmekä me tarvitse sitä. Paavali sanoi: ”Sana tuli meidän tykömme, ei ainoastaan... tai evankeliumi, ei ainoastaan Sanana, vaan voimana ja Pyhän Hengen julkitulemisena.” Se toi evankeliumin, tuoden julki Pyhän Hengen voimat! Mutta kaikki nämä miehet menevät seminaareihin ja oppivat suuren sivistyksen, kuinka heidän tulee seistä ihmisten edessä, kuinka heidän tulee esiintyä, kuinka heidän täytyy pukeutua ja kuinka heidän täytyy toimia, heidän ei tule koskaan käyttää väärää kielioppia. Nyt, se sopii poliittiseen puheeseen, mutta me emme ole ihmisten kiehtovien sanojen perään. Paavali sanoi: ”Saarnaamani evankeliumi ei tullut sillä tavalla, vaan se tuli Pyhän Hengen uudistuksen ja voiman osoittamisen kautta.” Se ei tule oikein muotoillun puheen kautta, jotta teidän viisautenne olisi, tai teidän luottamuksenne olisi ihmisviisaudessa. Vaan se tuli ylönousseen Kristuksen voiman osoittamisen kautta. Se on evankeliumi: ”Tuntee Hänet Hänen ylönousemuksensa voimassa.”

¹⁸ Jokainen koettaa ajatella olevansa vähän nokkelampi kuin toinen mies, jokainen kirkkokunta. Metodistit sanovat: ”Meillä on etevin mies.” Baptistit sanovat ja Kristuksen kirkko ja niin edelleen, he kaikki: ”Me, me olemme älykkäimmät. Me, meidän väkemme, me emme anna vain tavallisen ihmisen mennä ja saarnata evankeliumia.” Vaan he huolellisesti valitsevat heidät. (Oi Jumala, ole armollinen!) Huolellisesti valitsevat heidät; jos heihin on iskostettu heidän tietty oppinsa, sitten he asettavat heidät seurakuntaan. Jumala ei voi koskettaa heitä millään tavalla. Minä haluan jonkun saarnaavan minulle, joka on Pyhän Hengen huolellisesti valitsema, Jumalan kasvattama, ei ihmisten tai kirkkokuntien valitsema.

¹⁹ Kaikki tieto! He sanovat: ”Oi, me tiedämme siitä kaiken,” ja jotkut heistä eivät tunne Pyhän Hengen ensimmäisiä aakkosia. He kieltävät Sen.

²⁰ Se muistuttaa minua pienestä kirjasta, jonka luin eräänä päivänä Kaliforniassa, noin kymmenen vuotta sitten. Minä ostin sen vanhasta kirjakaupasta. Olen unohtanut, kuka oli sen kirjoittaja. Vain pieni kymmenen sentin kirja, mutta siinä oli tervettä järkeä, vaikka se näytti leikkiä laskevalta ja ovelalta. Mutta minä löysin siitä jotakin, mikä kuulosti Jumalalta minulle. Ja yksi noista pienistä tarinoista alkoi näin. Eräänä aamuna suuressa kanalassa, oli eräs tietty pieni kukonpoika, joka ajatteli, että hänellä oli kaikki tieto, joka oli tiedettävänä. Niinpä se lensi laatikon päälle ja hakkasi nokkaansa laatikkoa vasten neljä tai viisi kertaa, veti pienen päänsä pystyyn ja kiekui niin, ettette ole koskaan kuulleet kukonpojan kiekuvan. Ja toiset, se kiinnitti heidän huomionsa ja se sanoi: ”Hyvät naiset ja

herrat tässä kanalassa; minä haluaisin puhua teille kaikille tänä aamuna eräästä suuresta koulutusohjelmasta, jonka me olemme juuri suunnitelleet.” Se sanoi: ”Minä olen saavuttanut paljon viisautta opiskelussani,” samalla kun se veti pienet lasinsa nokkansa päälle. Ja se sanoi: ”Minä olen päättänyt, että me kananpojat voimme parantaa asemaamme enemmän tiedolla. Sen tähden minä voin kertoa teille, että jos me kaivamme ja työskentelemme tietyssä pesässä tai kolossa, me saamme tiettyä vitamiinia, joka saa meidät kiekumaan paremmin, ja kauniimmat sulat. Ja oi, minä voin kertoa teille, kuinka me voimme parantaa itseämme monilla eri tavoilla.”

²¹ Ja pienet kananpojat pienine punaisine harjoineen, ne vain kaakattivat ja sanoivat: ”Eikö hän ole hurmaava?” Ja ne todella ihailivat sitä. ”Oi, hän on niin erinomainen kukonpoika!” Se muistuttaa minua joistakin näistä seminaarien saarnaajista. ”Niin erinomainen mies! Meidän ei tarvitse pitää yhtä näiden toisten kananpoikien kanssa, meidän kaikkien pitäisi kulkea hänen kanssaan.”

²² No, ennen kuin tuo pikku kaveri sai puheensa loppuun, siellä oli toinen pieni kananpoika, jolla ei ollut sellaisia hohtavia sulkia, se tuli juosten toisaalta kanalasta ja sanoi: ”Pojat, hetkinen vain! Minä kuulin juuri viimeiset uutiset radiosta. Kananpoikien hinta nousi neljällä sentillä paunalta, me kaikki menemme teuraaksi huomenna! Mitä hyötyä teidän tiedostanne silloin on?”

²³ Veli, kaikki se tieto, jonka voimme hankkia, mitä hyötyä siitä on? Me olemme kuusi jalkaa tomua! Me kaikki olemme hetki hetkeltä kuolemassa. Meidän tietomme ei merkitse mitään. Me haluamme tuntea Hänet. Mutta he tekevät niin.

²⁴ Kuten huomautin jokin aika sitten eräästä tietystä pienestä kanarialinnusta, ja se ajatteli omistavansa kaiken tiedon, joka—joka piti tietää, ja se tiesi niin paljon, että se saattoi kertoa kaikille toisille kanarialinnuille ihmisistä. Niinpä se lensi ylös häkissään ja alkoi puhua ihmisistä, kuinka se tiesi niistä kaiken. Ja yhtäkkiä professori Purduen yliopistosta käveli esiin ja alkoi puhua sille joitakin hienostuneita sanoja, ja tuo pikku veikko räpytteli silmiään ja käänsi päätään ja . . . No, sillä oli silmät, se saattoi nähdä professorin. Sillä oli korvat, se saattoi kuunnella häntä. Mutta se ei tietystikään tiennyt, mistä hän puhui. Miksi? Sillä oli kanarialinnun aivot. Sillä oli vain linnun aivot. Se oli kaikki, mitä sillä oli. Sillä ei ollut ihmisaivoja, niinpä se ei voi ajatella niin kuin ihmiset.

²⁵ Eikä ihminen voi ajatella niin kuin Jumala! Te olette ihmisiä, ja kaikki maailmallinen tieto ei ole enempää kuin kanarialinnun aivot. Kaikki, mitä te teette, te vain vahingoitate itseänne sillä. Teillä pitää olla Kristuksen mieli.

26 Syy, miksi ihmiset menevät ja liittyvät organisaatioihin ja ottavat kädenpuristuksen uudestisyntymän korvikkeeksi, he koettavat ohittaa uudestisyntymän. He eivät halua uudestisyntymää. Ja he—he tietävät, että me opetamme sitä Raamatussa, niinpä he haluavat korvata sen jollakin. Ja helluntailaiset ovat aivan yhtä pahoja koettaessaan korvata jotakin! He haluavat sen tyyllillä. Sen vain täytyy olla niin tyylikästä: ”Me puristamme käsiä ja liitymme seurakuntaan ja meidät pirskotetaan tai kastetaan,” tai jotakin. He pelkäävät uudestisyntymää. Joskus minä luulen, että Branham tabernaakkeli pelkää sitä!

27 Nyt, me kaikki tiedämme, että syntymä, riippumatta siitä, missä se tapahtuu tai missä se on, se on sotku. Jos vauva syntyy olkikasassa tai kovalla lattialla tai vaaleanpunaiseksi koristellussa sairaalahuoneessa, se on sotku, joka tapauksessa. Vasikan syntymä, minkä tahansa muun syntymä, on sotku.

28 Eikä uudestisyntymä ole mitään muuta kuin sotku! Mutta ihmiset ovat niin muodollisia: ”Me menemme sinne, missä he puristavat kättä. Me menemme sinne, missä he eivät itke ja paru ja hakkaa alttaria ja huuda.” Te haluatte olla liian inhimillisiä! Se, mitä me tarvitsemme, on syntymä, kuoleminen, joka tuo esiin Elämän!

29 Siemen, vanha peruna, ottakaa tuo peruna ja laittakaa se maahan. Ennen kuin te voitte saada uusia perunoita, tuon vanhan perunan täytyy mädäntyä. Jyvä ei voi tuottaa uutta elämää, ennen kuin se on mädäntynyt.

30 Eivätkä mies tai nainen voi koskaan saada uudestisyntymää ennen kuin heidän älykkyytensä ja oma itsensä ovat mädäntyneet, kuolleet, kuolleet alttarilla, ja huutaneet, saaneet kaiken sotkuun, tilaan, jossa tärkki lähtee teidän kauluksestanne ja te olette uudestisyntyneet Jumalan Hengestä. Minä en välitä siitä, vaikka te itkette, puhutte kielillä, hypitte ylös ja alas, räpytätte niin kuin päätön kana, te olette tuomassa esiin uuden Elämän! Mutta me olemme korvanneet sen jollakin, me haluamme klassisen tavan, varmasti.

31 Joku päivä sitten, perjantaina, vaimoni ja minä olimme menossa kauppaan. En tarkoita jankuttaa tätä. Mutta kun menimme katua pitkin, minun täytyi käännellä päätäni yhdestä suunnasta toiseen, alastomia naisia. Minä lupasin Jumalalle ollessani sokea mies, että jos Hän parantaisi silmäni, minä katsoisin niitä asioita, jotka ovat oikeita. Ja minä pidän pientä ristiä riippumassa autossani. Kun näen jotain sellaista, minä katson ristiin ja sanon: ”Oi Jumala, siinä on minun turvapaikkani,” kun katson ristiä.

32 Minä näin nuo naiset. Meda sanoi: ”Me emme ole nähneet tänään yhtään naista, jolla on hame päällään.” Ja hän sanoi: ”Bill, katso tuota naista, jolla on nuo pienet suikaleet

yläruumiinsa ympärillä,” ja hän sanoi: ”aiotko kertoa minulle, että tuo nainen ei tiedä, että se on väärin?” Hän sanoi: ”Jos hän ei tiedä, että se on väärin, silloin hän on järjiltään.”

³³ Minä sanoin: ”Hetkinen, kulta. Hän on amerikkalainen, hän toimii niin kuin amerikkalaiset toimivat.” Minä sanoin: ”Minä olin jokin aika sitten Suomessa, kultaseni.”

³⁴ Ja minä kyselin siellä mieheltä, joka istutti minut paikalleni, tohtori Manninen. Ja me olimme menossa terveyskylpyyn, jota siellä kutsutaan ”saunaksi,” ja he vievät teidät sinne ja kaatavat kuumaa vettä, tai vettä kuumille kiville ja se saa teidät hikoilemaan. Sitten he laittavat teidät hyppäämään jäiseen veteen ja sitten menemään takaisin. Sitten teidät vieään huoneeseen ja siellä on hoitajia, naisia, jotka pesevät miehet (ja miehet ovat alastomia), lähettävät heidät sitten takaisin altaaseen. Minä en mennyt sinne. Ja minä sanoin: ”Tohtori Manninen, se on väärin.”

³⁵ Hän sanoi: ”Hyvä on sitten, pastori Branham, se on väärin. Entä sitten teidän amerikkalaiset lääkärinte, jotka riisuvat naisen alastomaksi ja laittavat hänet pöydälle, tutkivat suku—sukupuolimet, jotka hänellä on? Entä teidän hoitajanne sairaaloissa?”

³⁶ Minä sanoin: ”Suo minulle anteeksi, veli Manninen, Manninen, sinä olet oikeassa.”

³⁷ Mitä se on? Se on tavat. Kun olin Pariisissa, saatoin tuskin uskoa sitä, että käymälät sekä miehille että naisille olivat samat. En voinut ymmärtää sitä, että vessat kadun reunassa olivat sekä miehille että naisille. En voinut uskoa, että kun naiset menivät rannalle mennäkseen uimaan, poika ja hänen kultansa, heillä ei ole pukuhuoneita, he vain ottivat pois vaatteensa viimeiseen vaatekappaleeseen, sitten kääntävät selkensä ja laittavat päälleen pienen kaistaleen ja menivät uimaan, mutta niin on. He eivät kiinnitä siihen mitään huomiota. Se on tapana Ranskassa.

³⁸ Afrikassa miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, kokonaan ilman vaatteita, kulkevat pitkin ruohotasankoja. Tietämättä ollenkaan, mitä vessa oli tai muu tai menemättä koskaan pois toistensa näköpiiristä. Mutta he eivät tiedä eroa. He eivät tiedä muuta. Mutta se on kansojen tapa.

³⁹ Mutta minä sanoin: ”Kultaseni, me olemme erilaisia, me olemme toisesta kansakunnasta. Me olemme täällä pyhiinvaeltajia ja muukalaisia, siitä johtuen nämä asiat näyttävät niin vääriltä. Sillä Raamattu sanoo: ’Ne, jotka tunnustautuvat sellaisiksi, väittävät, he osoittavat olevansa pyhiinvaeltajia ja muukalaisia, he etsivät tulevaista kaupunkia.’”

⁴⁰ Mies tai nainen Italiassa, Ranskassa, Afrikassa, missä tahansa muussa kansakunnassa, jotka ovat syntyneet Pyhästä

Hengestä, eivät tee noita asioita. He eivät pidä noita vaatteita. He eivät käyttäydy sillä tavalla, koska he ovat toisesta kansakunnasta, jonka Hallitsija ja Luoja on Jumala. Me olemme taivaasta. Se henki, joka on teidän sisällänne, motivoi teidän elämäännne. Jos sinä olet amerikkalainen, sinä toimit niin kuin amerikkalainen. Jos sinä olet ranskalainen, sinä toimit niin kuin ranskalainen ja arvostelet toisia. Mutta jos sinä olet Jumalasta, sinä toimit niin kuin taivaassa toimitaan, koska sinun Henkesi tulee ylhäältä ja se hallitsee sinua.

⁴¹ Vähän jotakin, jota te voisitte katsoa. Raamatussa ne, jotka etsivät uutta kaupunkia, toimivat eri tavalla. He tunnustivat olevansa pyhiinvaeltajia ja muukalaisia. Mutta Kainin puolella, heistä tuli karkulaisia ja kapinoitsijoita. Mutta kristityt olivat pyhiinvaeltajia ja muukalaisia. Karkulaisella ei ole kotia, kapinoitsija on hirvittävä henkilö. Mutta pyhiinvaeltaja on jotakin todellista, ja todellisesta kaukaisesta maasta toisessa kansakunnassa, koettaen löytää tiensä kotiin, tunnustaen elämänsä kautta, että hänellä on jotakin, että hän on toisesta maasta. Siinä on syy.

⁴² Mutta kuitenkin ihmiset, jotka tekevät niin, nuo ihmiset, jotka pitävät noita vaatteita, sallikaa minun kertoa teille. Etelä-Afrikassa, kun minä näin kolmekymmentä tuhatta pakanaa, alastomia, todellisia alkuasukkaita. Kuusitoista-, kahdeksantoista-, kaksikymmenvuotiaita tyttöjä, poikia ilman mitään vaatteita, seisomassa siellä mutaa kasvoillaan ja maalattuna, nenät luulla lävistettynä ja puunkappaleita roikkumassa heidän korvistaan, ja ristikkäisiä ihmisluita tai muita luita heidän hiuksissaan, eläinten luita roikkumassa heidän päällään, yhtä alastomina kuin maailmaan tullessaan, eivätkä he tienneet sitä. Mutta kun he vastaanottivat Kristuksen ja lankesivat kasvoilleen ja vastaanottivat Pyhän Hengen, he nousivat ylös ja laittoivat kätensä peittämään häpeäänsä, kun he kävelivät pois ja hakivat vaatteita pukeakseen päälleen. Miksi? Heistä tuli pyhiinvaeltajia ja muukalaisia tälle maailmalle. Halleluja! He olivat kaukana Hänestä. Kyllä vain.

⁴³ Oi, kyllä, nämä ihmiset kutsuvat itseään kristityiksi. He kuuluvat kirkkoihin. He menevät pois ja sanovat: ”Me olemme metodisteja. Me olemme baptisteja. Me olemme helluntailaisia. Me olemme Seitsemännen päivän adventisteja. Me olemme *tätä, tuota*, ja *muuta*.” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Teidän henkenne, se elämä, joka on teissä, motivoi ja kertoo teille, mitä te olette. Jeesus sanoi: ”Hedelmistään te tunnette heidät.”

⁴⁴ Seurakunnasta on tullut Israelin kaltainen, ensiksi. He ovat nähneet, että kaikilla pakanakansoilla on kuningas. Jumala oli heidän Kuninkaansa. Ja kun he näkivät pakanakansoilla olevan kuninkaan, he halusivat toimia niin kuin pakanakansat, ja he hankkivat itselleen kuninkaan. Ja kun he tekivät sen, he joutuivat vaikeuksiin. Vähitellen se alkoi tulla sisään. Vähitellen

maailma alkoi hiipiä heihin. Lopulta se päättyi Aahabiin. Kuningas toisensa jälkeen tullen vähän lähemmäksi sitä, vähän lähemmäksi sitä, ja lopulta puristaen elämän heistä pois. Ja sinne he menivät. Ja kun todellinen Kuningas tuli, he eivät tunteneet Häntä.

⁴⁵ Tämän saman asian seurakunta on tehnyt. Se on omaksunut. Siinä se on. Se on omaksunut politiikan, koulutuksen. Se on omaksunut organisaatiot, seurapiirit, isot kirkot, mahtipontiset saarnaajat. Ja kun todellinen Kuningas tulee, he eivät tunne Häntä, ja he ovat ristiinnaulitsemassa juuri sen Pyhän hengen, joka on heidän Kuninkaansa. He eivät tunne Häntä, vaan he nauravat Hänelle ja pilkkaavat Häntä. Niin kuin juutalaiset tekivät Messiaalleen, seurakunta tekee Messiaalleen samoin. He eivät tiedä sitä. Heillä ei ole hengellistä ymmärrystä, koska he tukeutuvat niin silmiinsä ja siihen, mitä he näkevät, suuria rakennuksia, koettaen olla verrattavissa maailmaan. Meitä ei koskaan kehoteta—kehotettu vertaamaan maailmaan. Meitä kehoitetaan nöyrytymään.

⁴⁶ Ja yksi on enemmistö Jumalassa. Ja tänä päivänä parantamisevankelistojen kesken kentällä, siellä on sellainen kilpailu, kilpailijoita. Joku sanoo: ”No, ylistys Jumalalle, minulla on niin monia tuhansia. Minulla oli suurempi kokous kuin sinulla.” Mitä merkitystä sillä on? Olipa meillä yksi tai miljoona, mitä eroa siinä on? Olemmeko me uskollisia Jumalalle? Olemmeko me uskollisia Hänen Sanalleen? Kestämmekö me Pyhän Hengen testin? Onko se totta? Se on pääasia.

⁴⁷ Mutta me annamme periksi Raamatun suhteen. Monet meidän helluntailaisistamme, raamatun perusopeissa, antavat periksi. Siinä... Minä en halua loukata tunteita. Minä olen omassa seurakunnassani ja minusta tuntuu, että minä—minä voisin tehdä juuri sen, omassa seurakunnassani, koska minä saarnaan evankeliumia. Mutta on kymmeniä tuhansia helluntailaisia saarnaajia, jotka tietävät, ettei Raamatussa ole sellaista asiaa, kuin kaste ”Isän, Pojan, Pyhän Hengen” nimessä. Minä haastan arkipiispan tai kenet tahansa, näyttämään minulle, missä joku olisi koskaan kastettu Isän, Pojan, Pyhän Hengen” nimessä. Mutta he tekevät myönnytyksiä, koska heidän organisaationsa on tehnyt niin. Uudessa Testamentissa ei ole yhtään henkilöä, eikä kolmeen sataan vuoteen sen jälkeen, historian mukaan, kuin niitä, jotka kastettiin Jeesuksen Kristuksen nimessä. Mitä se on? Organisaatio. Se on sen tehnyt. Myönnytysten tekeminen!

⁴⁸ Ja tänään he ovat ottaneet kaikki katutyöntekijät pois kaduilta. He ovat ottaneet tamburiinin pois seurakunnasta. He ovat ottaneet kaiken kunnian pois seurakunnasta, ja saaneet seminaarisaarnaamista, pientä kukonhelttasaarnaamista, täysin hiottua seurapiireissä, ja heidän naisensa pitävät shortseja ja ihonmyötäisiä pukuja, ja miehet tupakoivat ja pelaavat ja

kertovat likaisia vitsejä. Se on häpeällistä Jumalan silmissä! Minä tiedän, että se on karkeaa, mutta jonkun on aika sanoa jotakin. Myönnytysten tekeminen, periksi antaminen, maailman mukaan toimiminen!

⁴⁹ Minä en välitä, vaikka minun pitäisi seistä yksin ilman ketään muuta kuin Jumala yksin, minä saarnaan Jumalan Raamatun totuutta ja seison sen puolesta. Jos minä kuolen, minä silti seison totuuden puolesta. Varmasti. Me haluamme totuuden. Minä en täytä mittoja seurakunnan mukaan, vaan Jumalan Sanan mukaan minä haluan olla mitat täyttävä.

⁵⁰ Mutta Delila, panitteko merkille? Hän tiesi, että Simsonilla oli voima. Eikä Delila tiennyt, missä tuo voima oli. Hän ei tiennyt, mitä tuo voima oli, mutta oli jokin suuri voima, jonka Simson omisti, ja Delila halusi päästä siitä selville. Ja Delila, hän houkutteli Simsonia kauneudellaan. Oi, hän pukeutui todella seksikkäästi. Ja hän käveli Simsonin edessä ja hän hihitteli niin kuin jotkut tämän päivän teini-ikäiset ja—ja niin edelleen, ja halusi toimia kuin mikä lie, strippari, koettaen houkutella Simsonia luokseen.

⁵¹ Se on sama asia, mitä maailma on tehnyt seurakunnalle. Missä nyt on teidän suuri voimanne?

⁵² ”No, jos me organisoidumme, se murtaa tuon voiman.” Katolinen kirkko on tehnyt sen.

⁵³ ”Mutta filistealaiset ovat kimpussasi, Simson.” Ja Luther tuli esiin.

⁵⁴ Silloin he organisoituivat jälleen. ”Jos sinä sidot minut toisella köydellä, se pidättelee minua.” Niinpä he sitoivat.

⁵⁵ ”Ja filistealaiset ovat kimpussasi. Simson.” Mitä tapahtui? Wesley tuli esiin ja mursi köydet.

⁵⁶ ”Nyt sinä olet pettänyt minua koko ajan. Etkö sinä tiedä, että rakastan sinua, Simson? Hyvä on, kerro minulle sydämesi totuus.”

”Hyvä on, sido minut toisella köydellä.”

⁵⁷ ”Hyvä on, nyt me teemme sen.” Mitä se on? Se on kirkkokunnallinen köysi.

⁵⁸ ”Anna minun olla vapaa, niin ettei minulla ole mitään kirkkokuntaa. Silloin, minä sanon sinulle, silloin sinä murrat minut.” Niinpä esiin tulivat helluntailaiset. Missä on teidän voimanne?

”Filistealaiset ovat kimpussasi.” Ja hän mursi köydet jälleen.

⁵⁹ Mutta mitä tapahtui nyt? Se sai helluntailaiset, suuret jumaluusopin tohtorit pastoreinaan, jotkut suuret miehet. Heillä on aivan yhtä paljon kouluja ja rituaaleja kuin metodisteilla tai baptisteilla tai kenellä tahansa muulla on. Menkää

johonkin kirkkoon, ettekä te voi kuulla ”aamenta”; aivan yhtä kylmiä, kuin joukko eskimoita pohjoisnavalla. Kylmiä! Välinpitämättömiä! ”Ja nyt filistealaiset ovat kimpussasi, Simson.”

⁶⁰ Filistealaiset ovat kimpussasi, Amerikka. Missä on se hengen yhteys? Missä on helluntain ykseys? Assemblies of God ja Yhdistyneet ja Jumalan seurakunta ja *tämä, tuo, jokin*, jokaisella on eri isminsä, tämä *tuon* kanssa ja tämä *tuon* kanssa. Me olemme niin hajalle lyötyjä, kunnes te voitte mennä kaupunkiin pitämään herätyskokouksia, ja jos joku seurakunta tukee sitä, muut eivät edes tule paikalle. Kommunistit ovat kimpussasi, Amerikka.

⁶¹ Missä on meidän voimamme? Missä on meidän kunniamme? Mitä se on? Koska me menimme ihmisviisauden perään Jumalan voiman sijasta! Hehän ovat tehneet meidän saarnaajistamme ja muusta niin jäykkää ja muodollista, kunnes he ovat organisoineet meidät niin, että me olemme niin muodollisia ja uppiniskaisia, kunnes ihmiset... Kuuletteko te enää huutoa seurakunnassa? Te ette koskaan kuule kenenkään itkevän. Parannusentekijän penkki on laitettu kellariin. Seurakunnassa ei ole enää kirkkautta. Kaikki, mitä me teemme, on vain istua niin jäykinä kuin voimme olla. Me emme ole vapaita. Me olemme sidottuja. Paholainen nykyaikaisine riivaajineen on sitonut elävän Jumalan seurakunnan. Se on totta. Seurakunnassa ei ole enää voimaa. Siellä ei ole enää vapautta. Ihmiset ovat niin muodollisia ja jäykkiä! Jumala voi tulla helluntailaisten keskelle, ja osoittaa, että Hän on Jumala ja vahvistaa ylösnousemuksensa merkit, eikä se edes ravistele heitä. Kunnia! Sehän on häpeällistä! Minä kuljen läpi maan, Jumala toimii tehden merkkejä ja ihmiset istuvat, ja: ”No, luulen, että se on ihan oikein. Oi, minä tiedän, että niin voidaan tehdä.” Se ei liikauta heitä! Miksi? He ovat Delilan, maailman, sitomia. He ovat kahleissa.

⁶² Nyt he ovat saaneet heidät, sitoneet heidät liittoon. ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson.” Mitä aiot tehdä sille?

⁶³ ”Oi, meillä on suuria kirkkokuntia.” Varmasti. ”Meillä on suurin jäsenmäärä, mitä meillä on koskaan ollut.” Mutta missä on Henki? Missä on Pyhä Henki?

⁶⁴ Sen paholainen on tehnyt. Se on koskellut itsensä seurakuntaan. Se jatkoi seurakunnan houkuttelua: ”Tulkaa minun tyköni, minä annan teille valtavan suuren tabernaakkelin täällä, jos te vain teette *tämän*. Jos te vain hankkiudutte eroon tuosta fanaattisesta saarnaajasta, joka teillä on ja hankitte miehen, jumaluusopin tohtorin, jolla on jotain järkeä, me rakennamme hienon klassisen kirkon ja me tulemme olemaan niin kuin muutkin heistä.” Häpeä teille! Ottakaa mieluummin

mies, joka ei erota kahvinpajuja herneistä, mutta on täytetty Pyhällä Hengellä, joka on taipumaton Jumalan voiman kautta.

⁶⁵ Mutta se on tullut, voi, niin jäykäksi, siihen asti että joku pyhä raukka voi murtautua läpi kokouksessa ja puhua kielillä, tai huutaa vähän tai tehdä jotakin, ja loput heistä kurkistavat ympärilleen ja katsovat. ”Mitä se oli? No, ihmettelenpä miksi? Sen täytyy jolla joku fanaatikko, joka tuli jostakin.” Te tiedätte, että se on totuus! Joku pyhä raukka astuu sisään, tulee tarpeeksi onnelliseksi kohottaakseen kätensä ja huutaakseen ja ylistääkseen Herraa, joku huutaa ”aamen” evankeliumin saarnaamisella ja loput heistä kääntyvät ympäri nähdäkseen ja katsovat, mitä hän sanoi. Se on helluntailaiset. Mikä on vialla? Te otatte mallia metodisteista, baptisteista; he ottavat mallia katolisista; katoliset ottavat mallia helvetistä. Ja kaikki yhdessä, se kaikki on helvetin mukaan! Totta.

⁶⁶ Delila on houkutellut teidät suuriin seurakuntiin, hienoihin, koulutettuihin saarnaajiin, olemaan parempaa luokkaa. ”No, tiedättehän, *Se-ja-se* siellä on miljonääri, jos me vain saisimme hänet tulemaan seurakuntaamme! Oi, oi!” Jos hän ei ole uudestisyntynyt, silloin hän ei ansaitse olla siellä. Minä en välitä vaikka hänellä olisi miljoona dollaria. Jos hän omistaa neljäkymmentä Cadillacia, mitä hänellä onkin, hänen täytyy uudestisyntyä, tulla suoraan uudestisyntymään ja tulla Pyhän Hengen uudestisyntymäksi, ja tulla sieltä uudestisyntymässä, räkäisenä (anteeksi), itkien ja huutaen ja käyttäytyen niin kuin muutkin heistä, ja elää jälkeinpäin sellaista elämää, joka osoittaa, että hän on saanut sen. Aamen. Sitä te tarvitsette.

⁶⁷ ”Simson, filistealaiset ovat kimpussasi.” Kommunistit ovat kimpussasi. Maailma on kimpussanne. Paholainen on kimpussanne.

⁶⁸ He menevät takaisin ja he näkevät Jumalan Hengen tekevän ihmeitä ja tekevän Hänen ylösnousemuksensa asioita, joita Jeesus lupasi, he sanovat: ”Tiedättehän, minusta veli Branhamilla on paljon henkistä telepatiaa. Pastorini sanoi, että se oli paholaisesta.”

⁶⁹ Sinä kurja, tekopyhä, harhaan johdettu uskosta osaton, niin hienostunut, sinä susi lammasten vaatteissa! Jeesus sanoi: ”Jos te olisitte tunteneet Minut, te olisitte tunnistaneet Minun päiväni.” Mutta teillä on joukko Sauleja, jotka koettavat tehdä teistä muun maailman kaltaisia.

⁷⁰ Me haluamme joukon Jumalan miehiä, jotka eivät tee myönnytyksiä Sanan suhteen, vaan saarnaavat totuutta ja seisovat Pyhän Hengen kasteessa.

⁷¹ Mutta mitä maailma on tehnyt? Se on ajellut kaikki teidän voimanne pois. Te synnyitte nasiireina, helluntailaiset, mutta maailma on todella leikannut teidän voimanne pois. Nyt se on yhtä muodollinen kuin muutkin heistä.

72 Mitä me tulemme tekemään? Mitä tulee tapahtumaan? On yksi ihana asia, jota voin ajatella päättääkseni tämän tekstin.

73 Kun Simson oli sidottu! Meillä ei voi olla herätystä. Kuunnelkaa uskollista veljeämme Billy Grahamia: ”Herätys meidän ajassamme!” Kuulkaa Oral Robertsin huutavan: ”Herätys meidän ajassamme!” Kuunnelkaa heitä muita: ”Herätys meidän ajassamme!” Kuinka meillä voi olla herätys, kun me olemme sidottuja? Me olemme sitoneet Pyhän Hengen organisaatioillamme ja perinteillämme, eikä meillä voi olla Pyhän Hengen herätystä. Aamen. Minä tiedän, että se on polttavan kuumaa, sään suhteen, mutta se on totuus. Kuinka meillä voi olla Pyhän Hengen herätys, kun te olette niin sidottuja ja muodollisia! ”Jumalisuuden muoto,” Raamattu sanoo heillä olevan. ”Jumalisuuden muoto, mutta he kieltävät sen voiman.” Minkä voiman? Organisaationko voiman? Maailmanko voiman? Seurakunnanko voiman? Pyhän Hengen voiman! Se on salainen paikka seurakunnassa. Ja kun seurakunta valitsee koulutetut saarnaajat ja suuret rakennukset ja hienoudet, vuhanaikaisen Pyhän Hengen sijaan, heidän olisi parempi olla jälleen lähetyksasemalla. Aamen. Totta. Kuinka teillä voi olla Pyhän Hengen herätys ja ihmiset sammuttavat sen ja sitovat sen ja pelkäävät sitä? Ongelma on siinä.

74 ”Filistealaiset ovat kimpussasi.” Mutta meillä on yksi siunattu toivo, kun Simson oli vankilassa . . .

75 Mitä he tekivät ensimmäiseksi, kun he saivat hänet kiinni? He sitoivat hänet ensiksi. He ottivat hänen voimansa pois, he saivat selville hänen salaisuutensa. He saivat selville teidän salaisuutenne. Maailma sai selville teidän salaisuutenne. Nyt te kaikki naiset leikkaatte hiuksenne, se tapahtuu maailman mukaan. Te kaikki miehet menette ja käyttäytytte niin kuin maailma. Se kaikki sopii, kerrotte vitsejä ja likaisia vitsejä, ja menette ulos ja poltatte muutaman savukkeen ja juoksette naapureiden vaimojen kanssa, ja kaikkea muuta sellaista, pieni seurallinen ryyppy säilyttääksenne työnne. Minä makaisin mieluummin vatsallani ja söisin voileipäkeksejä ja joisin purovettä ja pysyisin tahrattomana ja puhtaana Jumalan edessä, kuin tekisin myönnytyksiä minkään työn tähden. Se on totta. Totta. Pysykää uskollisina Jumalalle.

76 ”Simson, filistealaiset ovat kimpussasi.” Branham tabernaakkeli, maailmallisuus ryömii keskellenne. Mitä siitä? Oletteko te paljastaneet salaisuutenne? Oletteko te paljastaneet sen salaisuuden, jonka Jumala antoi teille, kun te rämmitte parannuksen tiellä muutama vuosi sitten? Oletteko te antaneet sen kadota seuraelämän, muodollisen palveluksen myötä? Mitä teille on tapahtunut? Jumala voi tulla alas ja tehdä ihmeen ja kulkea läpi koko kuulijakunnan ja kertoa ihmisille heidän sydäntensä salaisuudet ja kaiken, ja parantaa sairaat ja raajarikot ja tehdä ihmeitä ja merkkejä ja saarnata Hänen

Sanaansa niin lujaa kuin he voivat, Pyhän Hengen kautta; ja ihmiset sanovat: ”No, kaipa se on oikein. Me nautimme kuunnellellemme sitä silloin tällöin, jollemme ole liian väsyneitä.” Se on Branham tabernaakkeli. Filistealaiset ovat kimpussasi.

⁷⁷ Kun, tapasi olla, että kun saarnattiin Sanaa ja vanhoilla pyhillä oli kyynel silmissään, he nousivat seisomaan ja kävelivät, nyyhkyttäen, ehkä sanomatta mitään, vain kulkien ympäriinsä, kaksi tai kolme kertaa, ja istuutuivat, niin täytettynä Pyhällä Hengellä! Sana ruokki heitä! ”Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.” Filistealaiset ovat kimpussasi, Branham tabernaakkeli.

Filistealaiset ovat kimpussanne, helluntailaiset.

⁷⁸ Tietysti, filistealaiset saivat teidät, loput teistä, kauan sitten, kun te organisoiduitte niin tiukkaan, ettei mikään voinut tulla sisään, jollet sinä ollut presbyteeri, baptisti, metodisti, katolinen tai jotain. Teillä ei ollut mitään tekemistä heidän toisten kanssa.

⁷⁹ Niinpä, herätys meidän aikanamme? Kuinka meillä voisi olla sitä, kun oikea herätyksen antaja on maailman sitoma? Jumala ei tule sinne, missä maailma on, te voitte vain luottaa siihen. Te liitytte yhteen maailman kanssa, silloin se on—siinä on kaikki. Kun te annatte maailman ryömiä sisälle, alatte toimia niin kuin maailma, silloin te olette mennyttä. Mutta kun te leikkaatte irti jokaisen siteen maailmasta ja tulet Jumalan tykö, Jumala käyttää teitä, kunnes te taas alatte flirttailla.

⁸⁰ Tässä on ainoa toivo, joka minulla on tänä aamuna, päättääkseni Sanomani, se on tämä: ”Kun Simson oli sidottu, uusi hiustukko kasvoi esiin.”

⁸¹ Jumala, lähetä meille toinen seurakunta juuri ennen lopunaikaa, jotta Pyhän Hengen voima voi tulla siihen, Hengen julkitulemisessa, ja että Markus 16 voi seurata seurakuntaa, Apostolien teot 2:4, Apostolien teot 2:38, että kaikki siitä seuraa aivan seurakunnan mukana. Ihmeet ja merkit seuraavat apostoleja. Suuret Hänen ylösnousemuksensa merkit seuraavat heitä. Kun me olemme vankilassa, varmasti Jumala kasvattaa satoa jossakin, viimeistä suurta saalista varten. Voikoon se olla sinä, kristitty ystäväni täällä tänä aamuna, olkoon niin, että sinun voimasi on alkanut kasvaa. Minä rukoilen, että tämä Sanoma tänä aamuna ja kaukana maissa, joihin tämä menee, minä luotan siihen, että tämä Sanoma auttaa tuomaan vitamiineja teidän ruumiiseen, jotka kasvattavat hengellisen voiman jälleen takaisin teidän elämäänne.

Kumartakaamme päämme ja rukoilkaamme.

⁸² Oi Herra Jumala, taivaan ja maan Luoja, iankaikkisen elämän aikaansaaja ja kaikkien hyvien ja hengellisten lahjojen antaja, ota nämä sanat tänä aamuna ja laita ne sydämeen

ja kastele niitä, Herra. Suo ihmisten rukoilla näitä asioita, nähden, että maailma on houkutellut seurakuntaa, ja on lopulta saanut selville sen voiman, löytänyt sen salaisen paikan, löytänyt, missä sen salaisuus piilee ja on ajellut sen pois. On ottanut ihmiset, jotka kerran huusivat voittoa, joilla kerran oli voitto, ja ajellut heidät paljaiksi, pysymään kotona keskiviikkoiltaisain katsomassa televisio-ohjelmaa. Ottanut ilon pois heidän sydämistään ja antanut heille suuremman rakkauden maailmaan kuin heillä on Jumalaa kohtaan. On antanut heille enemmän maailmaa, maailmallisuudeksi, enemmän halua maailmallisiin huvitiuksiin kuin evankeliumin saarnaamista kohtaan. Jollei ole suurta yhtyettä, ja paljon esiintymistä ja mainontaa ja esityksiä, silloin he eivät halua enää vanhaa evankeliumia, joka tuo ilon kyneleet sieluun, joka tuo jumalallisen parantamisen takaisin, joka asettaa ennalleen apostoliset lahjat seurakuntaan, joka tuo ylösnousseen Kristuksen, tämän päivän Messiaan.

⁸³ Mutta niin kuin Israel oli sidottu kuninkaidensa toimesta, etteivät he voineet seurata todellista Kuningasta; ja todellinen Kuningas, kun Hän tuli, he eivät tunnistanee Häntä. Samoin on tänäänkin. Oi Herra, kirkkauden Kuningas on ilmestynyt Pyhän Hengen muodossa ja Herra, he eivät tunne sitä. He eivät tunnista sitä. He ovat niin tiukkaan organisoituneita, että he eivät ymmärrä sitä, koska se ei ole heidän organisaatiossaan. Herra, tämä on paholaisen teko, jonka hän on tehnyt ihmisille.

⁸⁴ Suo Jumalan Simsonin, suo sydämeltä uskollisten, niiden, jotka kaipaavat ja itkevät ja anovat ja pitävät kiinni, suo heidän pysyä sen kanssa, Herra, kunnes uusi sato kasvaa esiin, kunnes ilo tulee jälleen esiin Siionissa, ja esiin tulee ryhmä, joka voi tunnistaa ja ymmärtää, joka voi nähdä Messiaan ja sen salatun voiman, joka on salattu maailmalta niin, jota he eivät nyt ymmärrä. Suo, Herra, että he näkevät tämän. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

[Tyhjä kohta nauhalla—Toim.]
 . . . Voima juuri nyt,
 Oi Herra, lähetä voima juuri nyt
 Ja kasta jokainen.

He olivat yläsalissa,
 He olivat kaikki yksimielisiä,
 Kun Pyhä Henki laskeutui,
 Jonka meidän Herramme oli luvannut.

Oi Herra, lähetä voimasi juuri nyt,
 Oi Herra, lähetä voimasi juuri nyt;
 Oi Herra, lähetä voima juuri nyt
 Ja kasta jokainen.

⁸⁵ Kuinka minä rakastan häntä! Lähetä vain Hänen voimansa! He olivat yläsalissa, kaikki yksimielisinä. Kaikki maailma oli kadonnut heistä. He olivat tyhjentyneet ja Pyhä Henki tuli.

⁸⁶ Tänään he sanovat: ”Tulkaa, liitytkää seurakuntaan, laittakaa nimenne kirjaan. Tai kumartukaa ja sanokaa: ’Minä tunnustan Kristuksen Jumalan Pojaksi,’ nousee ylös.” Paholainen tekee saman asian. Varmasti. Paholainen kastettiin, kun Juudas kastettiin. Paholainen meni ja saarnasi evankeliumia, kun Juudas meni ja saarnasi evankeliumia. Mutta paholainen ei saanut Pyhää Henkeä. Siinä se on. Siinä on tuo salattu voima, tuossa ylösnousemuksessa, että tietää varmasti, ilman epäilyksen varjoa. Amen.

⁸⁷ Hän on täällä. Tuo sama Pyhä Henki, Se joka oli Messiaan päällä, yhä on Hänen seurakunnassaan. Hän ei koskaan lähde pois. ”Minä olen teidän kanssanne aina, jopa teissä, maailman loppuun saakka. Minä olen siellä. Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te tulette tekemään. Enemmänkin kuin niitä, te tulette tekemään, sillä Minä menen Isäni tykö.”

⁸⁸ Mutta maailma tekee myönnytyksiä sen suhteen: ”Voi, nuo päivät ovat ohitse!” Juuri niin paholainen haluaa teidän tekevän. He haluavat teidän romantisoivan. Jumala haluaa teidän tulevan kastetuiksi. Jumala haluaa teidän... Te sanotte: ”Voi, minä en usko kaikkeen tuollaiseen hölmöön käytökseen.” Menkää ja eläkää, menkää ja eläkää synnissä, eläkää synneissänne. Mutta ennen kuin te mätänette, ennen kuin te mätänette omille ajatuksillenne, ennen kuin te mätänette hienolle tyylillenne ja tulette uudeksi ja uudestisyntyneeksi, ja tuo uusi Elämä tulee olemaan täysin erilainen, kuin se vanha, joka meni maahan.

⁸⁹ Maissin jyvä menee maahan keltaisena, se nousee esiin vihreänä. Menee maahan kovana, koteloituna, se tulee ylös taipuisana ja tuulen puhaltamana. Oi, kunnia! Halleluja! Kun tuuli alkaa puhaltaa, vilja ei voi tehdä muuta kuin liikkua, heilahdella, mutta tuo pieni—pieni lehti taipuu ja iloitsee, kasvaa silloin, vahvistaa itseään. Siitä ei voi koskaan tulla lehteä, ennen kuin tuo jyvä on kuollut ja mädäntynyt. Ei vain kuollut; mädäntynyt. Se ei enää voi tulla takaisin, mutta elämä tulee siitä esiin.

⁹⁰ Kuten sanoin hetki sitten, syntymä on hirvittävä asia, saastainen, likainen, saastaisista saastaisin, mutta siinä on elämä. Kun te pidätte itseänne saastaisina, pidätte metodistisen, baptistisen ja helluntailaisen uskontunnustuksenne saastaisena, ja kuulette alttarilla, silloin uusi elämä tulee sisälle. Pyhä Henki kohottaa teidät sen yläpuolelle; te näette Jumalan.

⁹¹ Me tulemme näkemään Hänet jonain ihanana päivänä. Jonakin päivänä kuolevaisten näköpiirin ulkopuolella, me tulemme näkemään Hänet. Uskotteko te sen? Jonakin päivänä

kuolevaisten näköpiirin ulkopuolella, siellä minua odottaa iloinen huomina.

⁹² Minä seisoin täällä nurkassa eilen illalla ja ajattelin, että näin pienen rabbi Lawsonin. Kun hänellä oli tapana olla täällä ja ojentaa vanha kävelykeppinsä ja vetää minua niskallaan, minun niskani ympäriltä kävelykepillään, täältä aina saarnastuoliin, ja laulaa tuota laulua, ”Siellä minua odottaa...” [Tyhjä kohta nauhalla—Toim.]...?...

⁹³ Jotakin tapahtui! Se otti maailman pois. Alan nähdä asioita eri tavalla. Olen murehtinut niin paljon sitä tapaa, jolla nämä amerikkalaiset toimivat, jatkuvasti, vuodesta toiseen, nähden naiset ja miehet, kuinka he häpäisivät itseään ja menevät syntiin, kunnes minulla melkein oli hermoromahdus, kaksi tai kolme kertaa, murehtiessani sitä. Eilen minä sanoin Jumalalle: ”Minä en murehdi enää.” Sinun Sanasi sanoi, että niin tulisi olemaan. Mutta minä seison siellä, missä taistelu on kuumimmillaan ja puhun sitä vastaan kaikella, sillä mitä minussa on.”

⁹⁴ Eräänä päivänä seistessäni Green’s Mill:ssä, luolassani, kaukana korvessa, oltuani rukoilemassa koko päivän. Ja noin kolmen aikaan, kun aurinko oli laskemassa, ja minä seisoin siellä katsellen toiselle puolelle, tulin ulos luolasta erään ison kiven päälle. Ja seisoin siellä katsellen kohti itää, ylistäen Herraa. Ja saatoin nähdä auringon laskeutuvan puiden takana vuoren huipulla, kun katselin yli kanjonin toisiin, ja siellä oli paljon puiden lehdistöä, oli niin hiljaista, kuin voi olla. Ja minä sanoin: ”Herra, eräänä päivänä Sinä kätkit Mooseksen kallion halkeamaan, ja Sinä kuljit Hänen ohitse, koska hän oli uupunut. Mutta Sinä kuljit ohitse, hän sanoi, että se ’näytti kuin miehen selältä.’” Minä sanoin: ”Kätke minut halkeamaan, Herra.” Siihen aikaan toisella puolellani, siellä tuli pieni tuuli liikkuen läpi pensaikon. Se liikkui suoraan, tullen suoraan sivultani, pieni tuuli liikkuen sinne, meni läpi metsän. Minä seisoin siellä.

Jonakin päivänä, Jumala yksin tietää, missä tai milloin,
 Kuolevaisen elämän rattaat kaikki seisovat hiljaa,
 Silloin minä menen asumaan Siionin vuorelle.

Jonakin päivänä kuolevaisen tietoisuuden ulottumattomissa,
 Jonakin päivänä, Jumala yksin tietää, missä tai milloin,
 (Mitä tulee tapahtumaan? Se tulee päättymään, kaikkien näiden pienten

rattaiden pyöräminen.) Kuolevaisen elämän
 rattaat kaikki seisovat hiljaa,
 Silloin me menemme asumaan Siionin
 vuorelle.

Pyörähtäkää alhaalla, suloiset vaunut,
 Tullen viemään minut kotiin;
 Pyörähtäkää alhaalla, suloiset vaunut,
 Tullen viemään minut kotiin.

Jos sinä pääset sinne ennen minua,
 Tullen viemään minut kotiin;
 Kerro myös veli Bosworthille ja kaikille
 ystäväilleni,
 Ne tulevat vain viemään minut kotiin.

Nyt pyörähtäkää alhaalla... (Ne tulevat
 pistäytymään jonakin päivänä ja viemään
 minut ylös)...vau-...

(Jokainen puu tulee olemaan tulessa; Jumalan
 enkelit, tuliset vaunut)...viemään minut
 kotiin;

Pyörähtäkää alhaalla, suloiset vaunut,
 Tullen viemään minut kotiin.

⁹⁵ Jonakin näistä päivistä, jonakin näistä päivistä
 kuolinhetkeni lähestyessä, odottaessani Hänen tulemustaan.
 Se on totta.

Minä katselin yli Jordanin, ja mitä minä näin
 Tullen viemään minut kotiin; (niin kuin vanha
 Elia katseli yli Jordanin)

Joukko kirkkaita enkeleitä tullen noutamaan
 minua,

He olivat tulossa viemään minut kotiin.

Pyörähtäkää alhaalla, tulkaa alas, suloiset
 vaunut,

Tullen viemään minut kotiin;

Pyörähtäkää alhaalla, suloiset vaunut,

Tullen viemään minut kotiin.

⁹⁶ Herra Jeesus, tämän vaunun siunattu ajaja, vanhan Siionin
 laivan kapteeni, elämän laivan, liikkuu alas läpi rakennuksen,
 puhuen, Hänen läsnäolonsa on täällä. Itse Pyhä Henki, joka nosti
 Hänet ylös haudasta, on täällä.

⁹⁷ Koska he eivät ole jakaneet rukoukortteja, onko täällä joku,
 joka tuli kaupungin ulkopuolelta, jota minä en tunne, joka on
 täällä rukousta varten? Kohottakaa kätenne, ne, joita minä en
 tunne. Nostakaa kätenne ylös, ne, joita minä en tunne. Te, te
 siellä. Luulen, että tuo pieni kaveri tuolla, jolla on viikset,
 joku kohotti kätensä siinä suunnassa. Kyllä, sinä, kohotitko sinä
 kätesi? Hyvä on. Siellä takana, sinä, herra. Hyvä on. Oletteko
 te kaikki vieraita minulle? Että Herra Jeesus, sama lauman

Paimen täällä, uskotteko te, että Hänen lupauksensa ovat totta? Hän voitelee seurakuntansa ja ”Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te tulette tekemään. Suurempiakin kuin ne ovat, te tulette tekemään, sillä Minä menen Isäni tykö. Enemmän kuin tämän!” Uskotteko te sen?

⁹⁸ Kohotitko sinä kätesi, että sinä et tunne minua? Uskotko sinä, että Jumala voi kertoa minulle, mitä on sydämelläsi, voi puhua minulle aivan niin kuin Hän teki naiselle, joka kosketti Hänen viittaansa? Uskotko sinä, että Hän on Ylimmäinen pappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkoutemme tunteella? Jos Jumala paljastaa minulle sinun tilasi, uskotko sinä minun olevan Hänen profeettansa, uskotko, että Hänen läsnäolonsa on täällä, ja siksi Hän sallii sen? Sinä rukoilet vaimosi puolesta. Hänen lonkkansa on rikki, sijoiltaan mennyt lonkka. Se on totta. Jos se on totta, nouse ylös. Hyvä on, mene, löydä hänet, terveenä. Aamen.

⁹⁹ Entä sinä täällä takana, pieni kaveri, joka nousi ylös, jolla oli viikset? Uskotko sinä koko sydämestäsi? Uskotko sinä, että Jumala voi kertoa minulle sinun vaivasi? Uskotko sinä, että poikasi tulee terveeksi? Sinä uskot? Sinulla on poika, jolla on CP-vamma. Se on totta. Sinä et ole . . . Se on Kentuckysta. Jos se on totta, nosta kätesi ylös. Minä en tunne sinua, enhän? Jos minä tunnen . . . Kohota kätesi *tällä* tavalla, jos me emme tunne toisiamme. Se on totta. Luottaen Jumalaan. Uskotko sinä? Niin kuin uskot, löydä poikasi sellaisena, kuin uskot. Pidä se vain sydämelläsi.

¹⁰⁰ Ketkä täällä kohottivat kätensä, jotka eivät—eivät . . . Olitko se sinä? Hyvä on, herra, uskotko sinä minun olevan Jumalan profeetta? [Mies sanoo: Aamen.”—Toim.] Uskotko sinä, koko sydämestäsi? Sinun ei tarvitse tulla esiin, seiso vain juuri siinä. Hyvä on, herra, mikä on sinun vaivasi, sinulla on diabetes. [”Se on totta.”] Ja se vaivaa jalkaasi. [”Kyllä.”] Sinä olet Ohionasta. [”Kyllä.”] Sinun nimesi on herra Miller. [”Se on totta.”] Mene takaisin kotiisi ja tule terveeksi. Hyvä on, usko koko sydämestäsi. Hyvä on.

Sinä uskot . . . Usko se. Jos sinä voit uskoa!

¹⁰¹ Rouva, joka istuu täällä, kohotitko sinä kätesi? Suuri rouva, silmälasit päässä, uskotko sinä koko sydämestäsi? Sinä uskot . . . Uskotko sinä minun olevan Jumalan palvelija? Sinä uskot? Hyvä on, jos Jumala voi kertoa minulle, mikä on sinun vaivasi, uskotko sinä? Sydänvaiva. Hyvä on, kohota kätesi, jos se on totta. Hyvä on.

¹⁰² Rouva sinun vieressäsi nousi ylös. Sydän; mutta se on oikeastaan sinun silmäsi. Minä tunnen hänet. Hyvä on, jos sinä voit uskoa!

103 Siellä takana, seuraavalla miehellä siellä takana, on sydänsairaus myös, ja ihosairaus. Uskotko sinä, että Jumala tekee sinut terveeksi? Sinä uskot, herra?

104 Täällä jossakin on mies, joka kohotti kätensä, joka ei... herra Schubert. Hyvä on, herra. Hyvä on, uskotko sinä? Se on silmiesi puolesta, myös, eikö olekin? Sinä rukoilet äitisi puolesta, joka myös istuu siellä. Jos se on totta, kohota kätesi. Me olemme vieraita. Onko se totta? Purista kättä, puristakaa käsiä toistenne kanssa. Hyvä on, se on oikein. Jos voit uskoa, voit vastaanottaa!

105 Ylösnoussut Jeesus Kristus on rakennuksessa. Hän on Sama. Mitä se tekee teille? Oletteko te antaneet maailman imeä kaiken voiman ulos itsestänne? Kunnia! Minä haluan uudestisyntymän! Minä haluan uuden elämän! Minä en välitä siitä, millä koneella se tulee, jos minun täytyy olla hihhuli, mitä tahansa. Minä en välitä siitä, millä koneella se tulee, minä haluan sellaisen todellisen Pyhän Hengen, joka on päälläni nyt. Minä haluan pitää sen! Minä haluan sen mieluummin kuin kaikki maailman asiat. Aamen! Uskotteko te? Uskotteko te, että Hän on täällä?

106 Laittakaa kätenne silloin toistenne päälle. Kertokaa minulle yksikin asia, mitä Hän vielä voisi tehdä lisää. Ei mitään. Uskokaa nyt. Uskokaa, että se on ohitse.

107 Herra Jumala, taivaan ja maan Luoja, iankaikkisen elämän aikaansaaja ja kaikkien hyvien lahjojen antaja, Sinun Henkesi on täällä voidellen niin, Herra, että rakennus näyttää hengittävän, liikkuen edestakaisin. Miksi ihmiset eivät voi ymmärtää sitä, Herra? Ovatko he—ovatko he liittyneet niin paljon yhteen maailman kanssa ja tulleet niin kylmiksi ja muodollisiksi ja kankeiksi, kunnes he eivät enää tunne Sinua? Herra Jumala, suo tämän voiman koskettaa jokaista ja jokaisen sairaan tulla parannetuksi, jokaisen syntisen pelastua ja Jumalan saada kunnia. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan kautta minä pyydän sitä. Aamen.

108 Uskotteko te sen? Kohottakaa kätenne. Vastaanotatteko te parantumisenne? Jumala siunatkoon teitä. Nyt menkää ja havaitkaa sen olevan juuri niin kuin te uskotte, niin se tulee olemaan sillä tavalla. Minä näen näkyjen tulevan esiin toistensa päälle. Se on totta. Minun täytyy tulla takaisin tänä iltana.

109 Jos te ette usko sitä nyt, te ette koskaan tule uskomaan. Se on totta. Jeesus teki sen kerran ja he sanoivat: ”Sinä olet... Me tiedämme, kun Messias tulee, Hän kertoo meille tämän.” Nainen sanoi: ”Minä tiedän, että Messias tekee sen. Mutta kuka Sinä olet?”

Hän sanoi: ”Minä olen Se.”

110 Silloin nainen juoksi kaupunkiin ja sanoi: ”Tulkaa katsomaan miestä, joka tiesi, mitä minä olin ja mitä olen tehnyt. Eikö tämä ole Messias?”

¹¹¹ Hän sanoi: ”Nämä asiat tulevat jälleen viimeisinä päivinä. Seurakunta tulee saarnaamaan totuutta, se tulee seisomaan Sanassa. Se tulee täyttämään Jumalan käskyt. Se ei liity yhteen maailman kanssa. Ja siellä Minä tulen liikkumaan ja tekemään näitä samoja asioita.”

¹¹² Mutta Hän sanoi: ”He tulevat olemaan väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia, epäsopuisia, panettelihoitoja, heillä on jumalisuuden muoto,” hyvin uskonnollisia, käyden kirkkoissa. ”Heillä on jumalisuuden muoto, mutta he kieltävät sen voiman. Sellaisia karta!”

¹¹³ Te ihmiset, missä tahansa te olitte seurakunnassa, jotka Hän kutsui esiin juuri nyt, näky on poissa minulta. Jos—jos se oli totta, mitä minä sanoin ja minä en tuntenut teitä, kohottakaa kätenne, kuka se olikin. Kaikkialla seurakunnassa, jokainen—jokainen henkilö. Hyvä on. Näettekö? En tunne heitä, en ole koskaan nähnyt heitä; mutta Pyhä Henki on täällä ja Hän tuntee heidät. Ettekö te näe, että se en ole minä?

¹¹⁴ Kuunnelkaa! Jos Hän on uskonut minulle sen tehtävän, Hän luottaa minuun Sanan totuuden suhteen, koska totuus voi tulla vain Sanan kautta. ”Tehkää parannus, jokainen, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimessä syntienne anteeksisaamiseksi, ja te saatte Pyhän Hengen lahjan, sillä lupaus on teille ja teidän lapsillenne, kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra meidän Jumalamme kutsuu.” Uskotteko te sen? Kastekokous on aivan hetken päästä.

¹¹⁵ Kumartakaamme päämme. Minä pyydän pastoria rukoilemaan, kun he valmistautuvat kastetta varten. Luulen, että kastekokous on tulossa. Hyvä on.

MAAILMAN PETTÄMÄ SEURAKUNTA FIN59-0628M
(A Deceived Church, By The World)
SEURAKUNTA-SARJA

Tämä saarna, jonka Veli William Marrion Branham saarnasi alunperin englanniksi sunnuntaiaamuna 28. kesäkuuta 1959 Branham Tabernaakkelissa Jeffersonville, Indiana, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englanniksi. Tämän suomenkielisen käännöksen on painanut ja sitä jakaa Voice Of God Recordings.

FINNISH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org